

TulpLog

21-29 januari 2012

SdR | www.doorleefd.nl

za. 21-1

Worst day of my life. Het ging allemaal zo snel. Ineens werden we uit elkaar gerukt. Geen tijd gehad om afscheid te nemen. Iedereen werd gepakt en weggegeven, allemaal apart. Mijn zusjes, mijn enige houvast in de hele wereld! Ik maak me zo ongerust over de kleintjes, Irene met haar slappe rug, Alice met haar éne blad, Maja die al bijna open was...

Onverwacht de kou in. Daarna weer idioot

warm. Kreeg wel een eigen huisje (best mooi, groen, staat goed bij mijn blad). Enge situatie:

naast twee enorme clubs roodhuiden. Hokken krap samen, om een of andere reden met hun voeten in een enorme plas water. Onduidelijk waarom, ik blij dat ik droog sta. De aanblik alleen al geeft me rillingen.

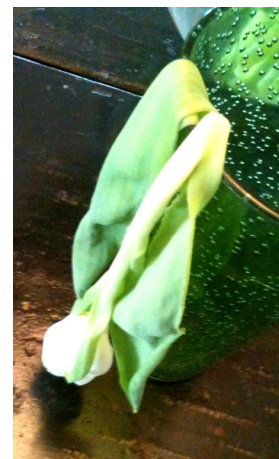

Schrijven heel moeilijk zonder handen. Voel me als de sneeuwpop uit die cartoon, van 'Lieve Kerstman, graag bestel ik bij u een paar armen want ik...' en dan kukelt hij voorover met zijn wortelneus op het toetsenbord en zit klem tussen de toetsen.

Wat een onzekerheid. Morgen meer. Moet echt even bijkomen.

Voel me geknakt, maar houd mijn rug recht.

3 uur later. Ik trek alles weer in – het is hier fantastisch! Kan me eindelijk eens ontspannen. Ben meteen met yoga begonnen. Kan mijn hele ruggengraat nu soepel buigen. Geniet van ontspannen voorover hangen. Haal bijna met neus de grond. TE gek.

zo. 22-1

Hele dag heerlijk rondgehangen. Echt zondagsgevoel. De roodhuiden helemaal verkeerd beoordeeld. Geen vijanden, maar bondgenoten. Ze veroordelen niets. Omringen me met een muur van krachtige stelen. Laten me toch vrij om een dag te chillen. Kijken er niet van op dat ik gewoon even moet bijkomen. Voel me enorm gesteund. Wel jammer dat ze niet meedoen met de yoga. Misschien hebben zij ook even tijd nodig ;-)

ma 23-1

Ben gaan vasten! Totaal in de stemming, geweldig hotel hier, of is het een kuuroord, het verschil zegt me niet veel. Anyway, ik kom echt tot mezelf. Ben al grammen afgevallen, volgens mij al een kwart van mijn lichaamsgewicht kwijt. Beetje licht in mijn hoofd. Blijf maar even zo hangen nog. Kijken hoe lang ik het volhoud.

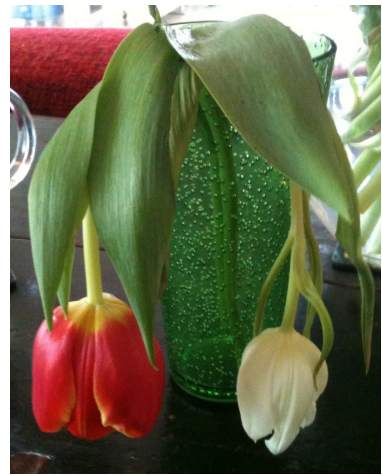

Later. Toch wel zwak van het vasten. Geen kracht om overeind te komen. Te lang niet gedronken... en geen hulp in zicht. De roden kan ik niet meer aankijken, want ik kan ook mijn hoofd niet heffen. Hoe ben ik hierin verzeild geraakt... wat moet ik doen? Probeer te mediteren.

De roden blijven aardig, ze worden steeds opener. Laten nu ook meer van zichzelf zien. Eén heeft zich een beetje over me ontfermd: hangt wat over me heen en heeft echt haar hart geopend. Wat zijn de tulpen toch mooi van binnen.

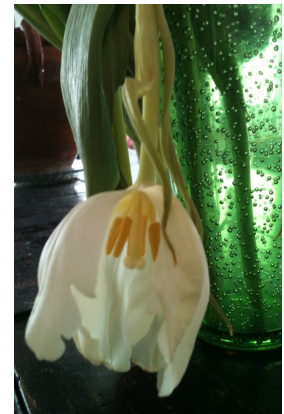
di. 24-1

Dagboek! Wat me nu is overkomen! Ik ben verliefd!!! Hoe kan dat nou zo snel, zul je vragen. Nou het is zo: mijn vriendin van gisteren, die al zo'n beetje overhing weetjewel, is nu helemaal overgestapt naar mijn droge huisje. En nu wonen we samen! Het is zo anders dan alleen. Ik ruik haar nog vochtige geur, ik zie haar roodgloeiende wangen, ik voel haar sappige stengel tegen de mijne... Zij doet direct met mij mee aan de yoga. Ikzelf zit vol nieuwe energie en heb zelfs kracht om me weer wat op te richten. Zoals we vroeger in de bedden zongen: 'Hoofd omhoog, het hart naar boven, aan de zolder hangt een worst; eet geen krenten of rozijnen, maar drink water voor de dorst.'

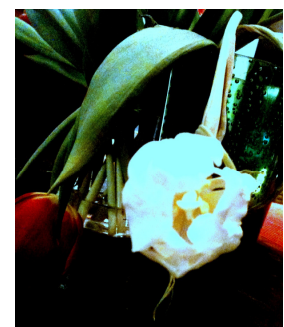
wo. 25-1

Licht in mijn hoofd heeft plaatsgemaakt voor oneindige ruimte. Veel gedachten aan vroeger, in de bedden. Toen we geplant werden, mijn ouders, zusters en ik, in de Noordoostpolder. Die heerlijke regels zandgrond, die rechte rijen. Toen onze eerste sprietten boven de grond kwamen en toen onze eerste vormen zich ontplooiden. Wat hebben we gezongen, wat wiegelden we, in weer en wind, in de eerste zon en de laatste kou. Weemoedige gedachten.

do. 26-1

Weemoed is weg, wanhoop is hier. Ik denk aan de toekomst. Waarom dacht ik gisteren nog aan mijn bol? Ik ben afgesneden van mijn bol. Ik heb geen toekomst. Sombere gedachten, de vreemdste dingen komen in mij op. Vroeger werden wij opgegeten door de mensen. Voedseltekorten, vergeten zinloze bollenmassamoord. Ze vonden ons niet eens lekker. Maar witte tulp symbool voor vergeving. Ik moet dat ook kunnen.

vr. 27-1

Mijn geliefde trekt zich wat terug. We verkeren toch wel in heel verschillende fasen. Ruzie is het niet, maar ik voel bekoeling. Misschien kun je toch maar beter alleen zijn. Zij heeft het ook niet makkelijk, want ze kan ook niet terug naar haar zusters. Die sloven zich uit met wijdopen monden, de hele wereld willen ze opzuigen en toeschreeuwen tegelijk. Maar ook zij zullen zakken. Beseffen nog niets. Voel me eenzaam. Ze draaien steeds muziek, Der Tod und das Mädchen. Dat gaat toch niet over mij?

za. 28-1

witte tulp
wutte tilp
titte wulp
wulpse tiet
twiet twiet
een laatste kus
dag liefste zus

zo. 29-1

een tijdloze witte minuut, langer dan het leven zelf
licht
wit
ik

